

СЯЛЯНСКАГА САЮЗУ

Няхай жыве Беларускі Народ!

Адрэс Рэдакцыі і Адміністрацыі:
ВІЛЬНЯ, ЗАВАЛЬНАЯ 6. (Wilno, Zawalna 6.).

Рэдакцыя адчынена штодня ад 9 да 3 гадзіны апрача съвата.

Раджтар прыймае ад 12 да 2 гада.

НІВА

Зямля Сялянству бяз выкупу!

Падпіска:

на адзін месяц — 1 зал., на 3 месяцы — 2 зал.,
на 6 месяцаў 4 зал., на год — 8 зал.

Для заграніцы удвая даражай.

Аплаты надрукаванага залежыць ад рэдакцыі

ВЫХОДЗЕ Ў СЕРАДУ І СУБОТУ.

ОРГАН БЕЛАРУСКАГА СЯЛЯНСКАГА САЮЗУ.

Аб арыштах у Захоўній Беларусі.

Канфіската „Сялянскае Нівы”.

На загаду Камісара Ураду на м. Вільню канфіскаваны № 14 (65) „Сялянскае Нівы” ад 12 лютага с. г. за перадавіцу „Добрая зяўы”. Канфіската зроблена на аснове 129 і 263 ст. К. К.

Прамова пасла Б. Рагулі

ў Сойме дnia 4 лютага с. г.

(Працяг).

Чым выкліканы арыштаваныне людзей, якія працујуць у звычайных абставінах і ў звычайна легальна істнуючай арганізацыі? За праступства, прадугледжанага 1-ай часцінай 102 ст. К. К., якая стацьця пагражаета карай за прыналежнасць да згавору, створаннага дзеля выпайненія пасяганьня на ўстаноўлены дарогай аснаўных праваў лад Польскай Дзяржавы, або на цэласць яе дзяржаўнай тэрыторыі. Дзе той быццам, згавор? І дзе тыя згаворшчыкі? Паслоў нашых аддаюць пад суд, ім пагражаета цяжкі вастрог, але чаму Вы не аддалі пад суд першага згаворшчыка, а замест суду, Вы цяпер цалуецце яму руки? Нашыя беларускія паслы, якія вядуть барацьбу за нашыя нацыянальныя права, знаходзяцца ў вастроце. А людай, якія паднялі руку проці праўнага ўраду і п. Прэзыдэнта, пралілі шмат крыві, а ў тым ліку і беларускай, не сядзяць у вастрохах, але знаходзяцца на волі, а нават знаходзяцца цяпер па чале ўлады.

Дык з гэтага вывад: слабы хоць-бы і съвяты ў вастрог, сільны, хоць і чорт ува ўладу. Ці гэта яя сорам, што дзеецца гэта ў XX веку, і не якой небудзь Мэксіцы ці ў афрыканскіх калёніях, а дзеецца гэта ў Эўропе ў Польшчы, якая прэтэндуе на цывілізаваную дзяржаву.

Пракураторы ў сваёй вернасці да ўраду знайшли нават магчымасць адвінавачаныя арыштаваных беларускіх паслоў па 2 пункту першай часцінай 110 ст. адвінавачаваючага за прырочэнне за сябе ці за іншых чужаземнаму ўраду перад адвінавачнінем вайны, дапамогі ў яго ваеннай дзейнасці проці Польшчы. Я думаю, што з боку пракураторы гэта ёсьць мяждведзіная ўслуга, зробленая міністру замежных справаў, бо гэтага праступства можна толькі баяцца перад адвінавачнінем вайны. Аб якой-жэ вайне цяпер можна гаварыць? Вось ужо будзе год як усе польскія міністры замежных справаў толькі і гаворыць аб супакойнай польскай палітыцы, а цяпер ні з таго ні з сяго ўрад адвінавачавае беларускі народ у пасярэднім прыгатаваныні новай вайны.

Праўда, што цяпер палітыку твораць на міністры замежных справаў, але паны маршалкі і генэралы, а гэта з прычыны правакацыі, якая сягоніня апутала Польшчу, што амаль німа ў ей піводнага здаровага месца.

Арыштаваных паслоў адвінавачана ў прыналежнасці до камуністычнай партыі і за тое, што лятуць яны аб перавароце ў Польшчу на карысць геных ідэяў.

Але ці прыналежнасць пасла да камуністычнай партыі зьяўляеца такім праступкам, за які яго можна арыштовываць нават бяз вы-

дачы яго Соймам? Мне здаецца, што не. А што гэта так, доказам гэтага ёсьць існаванье ў Сойме легальна камуністычнай партыі. Дык іншая мера ёсьць для польскіх камуністых і іншай мера для гэтак званых камуністых Беларусаў. Паважаю ўсякую шчырую ідэалёгію, у гэтым ліку і камуністычную, а пават і анархістычную (Голос: здаровая ідэалёгія!) Кожнаму вольна лятуціць аб лепшай людзкай прышласці і выбіраць тыя дарогі, якія, па яго думцы, будуть як найблей падхадзячымі. Ці-жу Польшчы манархістыя ня толькі ня лятуціць, але нават не гавораць аб скасаванні рэспубліканскага ладу і рэстаўрацыі (ускашэнні) манархії? Гэта, відаць, не зъяўляеца супяречным з інтерэсам польскасці. Іншая реч, справа Беларусаў: ім ня можна нават арганізуваць сваіх гурткоў, бо гэта палохаете Вас, Паны Палякі. Помніце, што нас Ваш тэорор не перапалохает, і не затрымае нашай справы. Мы яе началі і мы яе давядзём да канца, ня гледзячы на тое, што можа шмат хто з нас пакладзець свае галавы (Голос: на падушку). Былі гурткі, ёсьць гурткі і будуть гурткі ў тэй ці іншай форме і ня зніштожыць іх ніякая сіла. Урад зарана пачаў прадвыбарную кампанію. З усіх куткоў вылазе на верх адно — неляяльнасць ураду ў вадносінах да нас Беларусаў. Мэта гэтых арыштаў і гэтых так быццам згавароў, пабудаваных на правакацыйных ураду, гэта прыгатаванне дзеля паступных быбараў. Вось калі ласка Паны! Слухаў з павагай п. рэфэрэнта, слухаў дзеля таго, каб выцягнуць нешта такое, што бы давала прадудзівую зачэпку дзеля пазванія маіх сябраў — Беларусаў на судовую адказнасць і, прашу паноў, ніякіх даказаў рэфэрэнт тут ня даў. Прачытаў ён лекцыю аб камунізме, імунізуваў (пртычны) бяз паднамоцца мыслі п. Сочацкага, пастановы розных конгрэсаў і камуністычных канфэрэнціяў, але аб Беларусах было гутарана зусім мала. П. рэфэрэнт апіраецца на 2 арт. праграмы Грамады, якія кажа аб самаазначэнню народаў, аб стварэнню беларускай рэспублікі. Прашу паноў, калі гэтага ім ня можна было рабіць, чаму ж урад не арыштаваў іх праграмы? Гавару проста і шчыра, што і ў праграме Беларускага Сялянскага Саюзу так сама ёсьць пункт аб самаазначэнню. Кожны народ, калі ён хоча быць народам, ане съмніцём, мусіць лятуцець аб самаазначэнню мусіць імкнучца да гэтага, гэта ёсьць права беспяречнае і ніхто яму гэтага ня можа адабраць. Далей, прашу паноў, рэфэрэнт гутарыў аб рожных судовых працэсах, толькі ў тых працэсах датычыла розных людзей, але заўсім не датычыла Валошына, Мятлы, Тарашкевіча, ані Рака-Міхайлоўскага. Апрача таго таі аргумент, што неідзе там меў быць п. Мятла. Паважаныя паны! Мог прыехаць правакатар, шпік, улезеці ў Грамаду, у той гурткот і скажыць, што мае быць пас. Мятла і мае сказаць прамову і можа пават яшчэ нешта даваць. Але што меў быць ці гэта ўжо зъяўляеца праступкам? Трэба было дак'я факты, што ён быў, што ён гаварыў, што ён зрабіў, трэба дак'я дакумэнты. Ня ведаю, дзе мае быць п. рэфэрэнт сягоніня ў почы.

Далей п. рэфэрэнт паклікаеца на пашпарты. Што-ж гэта за пашпарты? Думаю, што такія самыя пашпарты маюць і ў Związku Ludowo-Narodowym.

Кожны чалавек, каторы належыць да тэй ці іншай палітычнай партыі, мусіць месьці бел

сваей партыі і кожны хто належаў да беларускай Грамады таксама меў такі білет, быў гэта пашпарты. (Голос: але ездзялі з гэтым у Москву). Няхай пан возьміць білет „Związku Ludowo-Narodowego“ можа пана такжэ працусьцяць (Вясёласць на правіцы). Але пан рэфэрэнт ня даказаў, што на аснове гэтых пашпарту можна было пераходзіць граніцу, што быў нейкі дазвол, нейкое распараджэнне, ці нейкі ліст ад каго небудзь з гэтых паслоў, у якім было бы напісано, што на падставе гэтага пашпарту можна пераехаць. Бож маєм сёньня шмат людзей з карэнай нахват Польшчы, якія лятуціць аб tym, каб якім нябудзь способам прайсці з карэнай, каб якім способам пайсці ў Расею, каб зарабіць кусок хлеба. І дапусцім, калі-б ён ішоў з білетам тэй ці іншай польскай партыі, дык тады-б, паны, сказаі, што гэта таксама быў пашпарт?

Дык гэта зусім адкідаю, бо гэта ёсьць съмешны даказ.

Далей п. рэфэрэнт гаварыў аб Наваградзкім пав. аб tym, што ў Наваградзкім павеце знайдзена аружжа, што быў шпікоўскія арганізацыі і г. д. і г. д. Пахаджу сам з Наваградзкага павету, бачыў тых вучняў з Наваградзкай гімназіі, якія былі арыштаваныя, прайдаў ня ўсіх, і як чү, пікага аружжа вя было знайдзена, дык няма доказаў. Што тычыцца розных вінавачаньняў, дык, прашу паноў, Жука, вучня 7-ай клясы прыватнай беларускай гімназіі да прашывалі ў паветавай паліцыі ў Наваградку такім манерам, што лілі яму ў нос ваду і білі яго найстрашнейшим способам і давалі яму піць нейкі парашок з вадой, мусіць нейкі паркотык, і ён казаў сваёй матцы, што ня знаў, што казаў і я ведаў, што ён паднісьваў (перарываныне). Так ёсьць, прашу паноў, і гэткія паказаныя могуць быць апорай дзеля адвінавачаньня, што ён ёсьць шпікам і правакатаром. Вось беларускіх паслоў адвінавачваюць у tym, што зъяўляюцца нібы камуністымі і працуяць на карысць апошніх. Гэта харэктэрныя мана. Не беларускія паслы вядуть камуністычную агітацыю, а Вы і Вашы ўрады. Ваеннае асадніцтва, выдзарнанне зямлі ад нашых сялян, гэта ёсьць правакацыя да рознай дзейнасці. (Гласы: гэта польская зямля).

А суды? Калі сын і зяць таго часнага прэзesa акружнога суда ў Наваградку п. Бохвіца, літэральна задушылі чалавека ў лесе, дык прысуджана іх на 6 месяцаў вастругу з адлажэннем кары на два гады. Калі злоўлены на маніфэстациі ў Баранавічах ППС-аў некалькі людзей, дык прысуджана іх на два гады вастругу. Гэта ёсьць мера справядлівасці на крэсах для Беларуса і для Паляка. Ці гэта ня ёсьць правакацыя да рожных выступленій? (Голос: Беларускі народ добры, толькі вы благі).

А адбудова? (Голос: Балін аб гэтым нешта штось скажа нам). Пахаджу з вёскі, якая знішчана ўсеяньствай вайной і людзі з гэпай вёскі жывуць у зямлянках, ні аднаго гроша не дастаюць на адбудову.

А побач жыве асаднік, які будзе палац, дзеля таго, што ён дастае 2.000 зл. што-год. Ці-ж гэта не правакацыя з боку ўраду да рознай дзейнасці пашага народу? Гэта зъяўляецца правакацыяй. Хто зачыпіў нашыя школы? Вы

і вами падтрымліванныя ўрады. Хто не даець нам дазволаў на новыя школы? Вы і вашы ўрады? Хто не дае матуры арбітурыентам беларускіх школаў, з гэткім трудом намі здабыты? Вы і вашы ўрады? (Голос: хто нам кажа хадзіць у лапчах, вы і вашы ўрады). Хто абуў у лапчі нашу інтэлігэнцыю? Вы і вашы ўрады.

А да чаго гэта вядзе? Нідаўна ў Наваградку арыштавана групку моладзі, пераважна вучняў нашай прыватнай беларускай гімназіі, абвіняючы іх у прыналежнасці да саюзу камуністычнай моладзі. Сярод іх знаходзіцца Пройко, сын досьць багатага селяніна. На запытанні паліцыі, ці належыць ён да саюзу камуністычнай моладзі, Пройка заявіў, што так ёсьць, але разам прыгачыў мотыў, якія прымусілі яго ўвайсці ў гэты саюз. Радзіў бы паном, як і ўраду, выслушваць уважна гэтых вельмі цікавых выясняньняў.

Маршалак: Пан пасол Рагуля, ня лічу, што гэта прыдавалася б да буйчэставай дыскусіі.

Н. Рагуля. Пане маршалак, хачу даказаць, што гэтыя людзі арыштаваны безвадстаўна. І вось гэты хлапец увайшоў у саюз камуністычнай моладзі, каб там дастаць матуру. Праз турму дастане матуру, бо калі ня зробіцца камуністам, дык ня будзе магчы пацасці ў вышэйшыя школы ў Расеі, дык ён хоча нават праз турму дастаць матуру. Мы і ганорысямся, што належым да такога народу, дзе хлапец згаджаецца пават сядзець у турме, абы дастаць гэтаю асьвету. Гэткі народ, як беларускі народ не загіне, калі мае гэткую моладзь. Вось гэта ёсьць, паны, паступства вашай палітыкі. Дзякуючы гэтаму, усе будуть знаць, што камунізм па красах ствараецца пя намі, а толькі вамі.

Вы вашым наровам робіце добрыя варункі дзеля расквіту камунізму і ня мы будзем вінаватыя, толькі вы, калі завяруха, дзякуючы вашай палітыцы, можа распачацца на Красах, захопе вас і зусім зьністожыць.

Помніце — хто сеевецер, той зъбэрэ бурт, а здацца надыходзе часіна і нядоўга ва ў чакаць. Апамятайцесь, паны, пакуль ня позна.

(Далей будзе).

Справа беларускіх падручнікаў у камісіі пры кураторы.

Віленская кураторыя ў апошнія часы зацікаўлялася справай беларускіх падручнікаў для школаў і ўзгодненіем іх з агульной урадавай праграмай.

Гэтае зацікаўленыне зъяўляецца быццам вынікам таго, што польскія ўлады маюць ад новага школынага году адчыніць некалькінадццаць, а мо наўт некалькідзесят беларускіх, ці ўтраквістичных школ, як абы гэтым заяўлю сам куратар.

З гэтай мэтай кураторыя паклікала аду-мисловую камісію з трох асоб, якая мае прыгатаваць матэр'ялы на разгляд вышэйшай ўлады. У склад камісіі ўваходзяць: дырэктар польскай дзяржаўнай гімназіі ў Вялейцы п. Ст. Любіч-Маеўскі (павадыр), п. Зыгм. Абрамовіч, вучыцель беларускай мовы ў Віленскай польскай вучыцельскай сэмінарыі і п. Лазінскі — вучыцель гімназіі ў Наваградку. Каб пастановам гэтае камісіі дадзіць больш важнае значэнне, куратар запрасіў на паседжаньне і Беларусаў, каб яны сваёй прысутнасцю і сваім голасам выказалі свае пагляды на справы, якія камісія разглядае.

Першое паседжаньне камісіі адбылося ў нядзелю 6-га лютага; прысутнымі былі апрача трох сяброў камісіі такія асобы: праф. Масоніус, др. Пізлы (паляніст) п.п. Дварчанін, Трэпка, Антоні Луцкевіч, Я Станкевіч, Выслоух, праф. Ehrenkreutz, М. Твердохлебова, рэд. Янкоўскі і Стэцкевіч — начальнік аддзелу Віленскай кураторы.

Перадусім на паседжаньні засыярэжана, што тут не павінна быць ніякай палітыкі, а толькі справа можа разглядана з пэдагагічнага пункту гледжаньня. Камісія прадставіла на агравор такія пункты: Які мае быць алфабет, які правапіс школьніх падручнікаў і наауглікі для беларускіх школ: лацініка, ці г. наз. гражданка? Ці адначасна лацініка і гражданка? Ці лацініская пісціўня мае быць фонетычная (cz - sz) ці счэхізаванай (č - š)? Ад якой клясы ў беларускай школе мае пачынацца навука польскае мовы? Ці праграма беларускіх школ мае быць уложенна паводле праграмы польскіх школ, ці маюць быць зменены? Якія маюць быць адносіны меж польскай і беларускай мовай у ўтраквістичных школах, каб адна з іх не панавала на іншай? Далей камісія прасіла даных аб беларускіх школьніх падручніках, якія ёсьць, якія лепшыя, якія знаходзяцца ў працы, ці ня можна было-б зрабіць заказы і інші.

Калі ходзе абы алфабет, то Палякі выказа-ліся за лацінікай, а Беларусы падчырківалі патрэбу друкаваньня школьніх падручнікаў гра-жданкай.

Калі ходзе абы пачатак навучанья польскае мовы, то ўсе згадзіліся, што ў беларускай школе навука польскае мовы мае пачынацца ад 3-га аддзелу.

Другое паседжаньне камісіі адбылося ў сераду 9-га лютага; на гэтым паседжаньні былі апрача куратара і сяброў камісіі з Беларусаў наст. асобы: п.п. Трэпка, Дварчанін, Я Станкевіч, пас. кс. Станкевіч, Більдзюковіч і д-р Туронак. На гэтым паседжаньні разглядалася справа навучанья гісторы і географіі. Беларусы падчырківалі патрэбнасць увядзення асобных прадметаў Гісторы Беларусі і Географіі. Калі ходзе абы 3-ці і 4-ты аддзел, то Курачоры зусім лёгка знаходзяць магчымым увесьці гэтыя прадметы (ёсьць ведама ў мінімальнай праграме) ў форме гутарак (нагаданік) у гэтых аддзелах, затое ў далейшых аддзелах 5, 6 і 7-мым, то тут улады хадзелі-б аставіць тую самую праграму, што дагэтуль абавязвала. Меж іншым найбольш спрэчным было пытанье: абы агульной гісторы і агульной географії. Беларусы стаялі на тым становішчы, што гісторыю Польшчы трэба выдзеліць з агульной гісторы і выкладаць яе ў польскай мове, а агульную гісторыю ў беларускай мове. Прадстаўнікі кураторы трymalіся істнуючага палажэння.

Паседжаньні камісіі можна лічыць закончанымі. Пратакол камісіі мае быць адасланы ў Міністэрства Асьветы, якое выніске аканчальную пастанову ў справах беларускай школы.

СЯЛЯНЕ!

Выпісывайце сваю газэту!

„Сялянская Ніва“ шчыра і съмелада бароўць вашы сялянскія інтарэсы, вашы грамадскія і чалавечыя права, якія на кожным кроку нарушаюць то ўлады, то ваны, то іншыя напрошаныя госьці. Толькі чытаючы сваю газэту і асьведамляючыся абы тым, што робіцца ў нашых ворагаў, што дзеяцца ў съвеце, можам спадзявацца, што надойдзе той час, калі мы самі будзем гаспадарыць на роднай зямлі.

Дык не пашкадуй і зл. ў месяц і пашкі яго ў рэдакцыю (адміністрацыю), за тое атрымаеш два разы ў тыдзень сваю газэту. Адзін пробны нумар Рэдакцыі высылае ларма!

Калі хочаш атрымадзь пробны нумар газэты то прысылай заяву тагоў зъвесту:

У Адміністрацыю „Сялянскую Ніву“

у Вільні, Завальная 6 кв. 5.

Ветліва прашу адміністрацыю „Сялянскую Ніву“ высылаць пробны нумар Вашай газэты на такі адрэс:

Пошта

Вёска

Павет

(—)

(подпіс).

Дня 192 . г.

Па атрыманні такоў заявы адміністрацыя вышлець га эту.

Дык кожны хто ўмее чытаць съпяшай-ся выпісаць сваю газэту „Сялян. Ніву“!

Будзем чакаці.

На трэба даводзіць прыкладамі факту, што ў нашым грамадзянстве вельмі шыбка пачало развязацца здарбоў перакананьне: адзінай сарганізаціяй пад Знакам Усенараднага Аб'яднання. Но калі дорага нам справа нашага Адраджэння — не павінны мы задумывацца над „ценяваньнем“ палітычных партыяў, ня ідзема на правакацы! Народ наш чакае проста палітаваньня!.. Мацней падвоім мы ў сілах свае рады! Хай наши ворагі перастануць цешынца з нашага бясільля з прычыны разльбіцца грамадзянства на многалагераў, дзе ня мала ўсялякіх антаганізмаў..

Трэба заўсягды высыцерагацца партыйнай палемікі, бо якой-бы яна ня была — у рэзультате прыносе сабой яшчэ больше авбастрэнне адносінаў. Ни час на палемікі тады як „kresowe“ польскія шовіністычнае грамадзянства збіраецца і востра зубы на Беларуса. Уплывавае на майсцовую ўладу, спужалася яно вялікага разросту і паглыбленьня беларуское съведамасці; спужалася не на жарты, бо мае дачыненія не са супалкай прыкупаў, як прывыкла думаць, — а з Беларускім Народам, які выразна і цвёрда становіцца на моцных фундаментах сваёй роднай культуры. Ни можна сумтевацца, што ўлада ня ідзе на сустрэчу гэтым панам. Што ім трэба? — Разъбіць нашу культурную працу. І вось чуем абы „тактычнай рабоче“ ужо пачаўшайся. Няма нічога новага — старыя методы! Выпадко-

ва даведыўся, што ўлады маюць адумыслована чаплянца да беларускіх гімназій, каб не даваць Беларусам разъвіваць сваю культуру.

Гэта вялікая мэтада! Так ёсьць і было з Універсітэтам Украінскім у Польшчы (але заўсі у паветы) — чым маюць быць лепшыя Беларусы? Шкода толькі, што тэрыторыя не даецца на перанос у глыб Польшчы, а так было бы зусім добра...

Спакойна чакайма ўсялякіх неспадзевак. Барацьба якая распачненца пад лёзунгам забіцца пашае культуру, а гэтым і цэлага Народу будзе выйгранай-намі! Толькі барацьба можа прысьпяшыць троумф дзяя тэй старцы, якая змагаецца ў імя ідзі, вялікай ідзі — адраджэння гэтак эксплітаванага Народу. Барацьба гэтая зродзе многа, многа вялікіх сыноў Балцкайчыны, якія чынам дакаляць усяму сьвету, што Беларус дарос да званія Чалавека і Славяна і мае права па ўбайсцё ў Сем'ю Вольных Народаў Эўропы!

С-ка.

СЯЛЯНЕ!
Аб усіх крывах, аб зьдзеках адміністрацыі і аб вашым жыцці шышеце ў сваю газэту „Сялянскую Ніву“.

З ЖЫЦЦІЯ ПД ПОЛЬШЧАЙ.

Справа пасла Ваявудзкага.

Маршалкоўскі суд меў 6 і 7 г. мес. паседжаньне ў справе пас. Ваявудзкага. На паседжаньні быў прысутны марш. Ратай. У харкторы съведкі, быў выслушаны віцэ-маршалак Сэнату п. Вазьніцкі, як сябра ўраду „Вызваленія“. Дапросіны яго рабіліся ў прысутніці п. Ваявудзкага. Пасля гэтага суд выслушал пасла Ваявудзкага і па кароткай нарадзе пастанавіў адлажыць нарады (гутаркі) на некалькі дзён, маючы на мэце пазыбранаць болей магар'ялу і пазвяціць съведкі, якіх прывішчы выказаліся на апошнім паседжаньні.

7 г. мес. пас. Ваявудзкі скіраваў да мін. вадзініў пасла Ваявудзкага. Пілсудскага ліст.

Зъвяртае ён маршалку ўсе кръжи и адзначыні, якія дастаў тады калі служыў у 1-ай брыгадзе легіёнаў польскага войска. Еёсьць гэта: „За wierną służbę“ ў 1-ай брыгадзе легіёнаў, кръж 1-ай кадравай кампаніі, 2 „walecznych“ кръжы, кръж R. O. W. і іншыя адзначыні.

Арышты Украінцаў у справе забойства куратора Сабінскага. Арыштавана 11 асоб.

З Львова пішуць, што гамашняя паліцыя 8 г. мес. злавіла быццам душагубцаў, якія 19 кастрычніка л. году забілі школьнага куратора Сабінскага.

Паліцыя абвіяе, што забойства было з'арганізавана тайной украінскай ваянай арганізаціі і съцвярджае, што замяшаліся ў яе два браты, Міхась і Янка Вярбіцкія, студэнты, якія зараз-жа посыла праступства выехалі з Львова. У студні г. г. разважаючы, што съяды іхнай работы ўжо досіць зацёрліся, вярнуліся яны і папалі ў руکі паліцыі, якая ўжо нібы мела пад рукамі даныя іхнай віны. Прозьвішча Міхася Вярбіцкага паўтаралася ў съедзяцве ўжо не адзін раз, толькі скрываўся ён пад трымя ішчэ другімі прозвішчамі. Ідэнтычнасць (падабенства) съверджана па значнаму ліку ягоных фатаграфіяў.

Прыехалі Вярбіцкія ў Львоў у ап. студні з мэтай з'арганізаціи канспірацыйную (загарнную) прадвыбарную дзейнасць. Паміж інш. меўся быць зроблены напад на пошту. Паліцыя трапіла на съяды быццам ваянай украінскай арганізаціі і арыштавала целы штабу у ліку 11 асобаў, паміж якімі быўшы камандант брыгады Украінскай арміі Галабінскага, сканфіскаўвалі вялікі матэр'ял, які ёсьць доказам быццам шпікоўскай і тэрарыстычнай акцыі (работы).

З лірыкі.

Зорка, зорка мая,
Дзе ты дзеца магла?
Ледзь я бачу цябе,
Ледзь ты съвеціш у цьме..
Ты ў ночы мае —
Уцякаеш з вачей.
Больш ня хочыш съвіць,
Мне жыцьце аблягчыць..
Ці кідаеш мяне —
Я пытаю цябе?
Восень хмарай ня йдзі!
Цёмных дум ня будзі!..
Аднак восень ідзе —
Зорка гіне у цьме..
У цьме хмараў глухіх
Хмараў цёмных жуткіх..
А дарога мая
Бяз зор — цемра сама!
Там я доўга блудзіў —
І бязметна так жыў..
Съвіці, зорка, съвіці,
Ты праз хмари прайдзі!
Ледзь я бачу цябе..
Ледзь ты съвеціш у цьме..
Веру моцна што ты
Праб'еш хмараў плыты!
Ярка съвет свой пашлем!
Верай жыць ты вядзеш...

Слёзка.

Успамінак.

Бедная галоўка
Мне яна баліць,
Родная старонка
У вачок стаіць
Стала прад вачым
Хатка мне радная,
Дзе мяне ўрадзіла
Маць мая мілай.
Як яна, успомніў,
У калыску клала
Гэта маці родна
Песьню мне съпявала.
Хонь да съмерці буду
Тутака я жыці,
Гэтай хаткі роднай
На век не забыці.

Язеп Сінява.

Работа камітету знатаю у справах нацыянальных меншасцяў.

7 г. мес. пачалося 3-х-днёвае паседжанье камітету знатаю ў справах нацыянальных меншасцяў. Справа гэтая стаіць у суязі з апошнім падарожжам п. Зыгмунта Васілеўскага ў Вільню.

Тэмай на апошнюю сесію, між іншым, будзе справа меншасцяў украінскай і беларускай, а асабліва справа пачатковых школаў на Усходніх Землях. Мае сабрацца конферэнцыя сяброў камітету знатаю з мін. Дабруцкім на дale, якая будзе разглядаць вылучна справу пачатковага школьніцтва, галоўным чынам беларускага.

Страшная трагедыя ў Варшаве.

Дня 8-га лютага ў Варшаве разнілася ўесьць аб страшнай трагедыі на Сольцу. Вось на вул. Солец № 71, у памешканы занятым работніцкай сям'ёй нейкага Сыцяпана Масльянікі здарылася праступства. Як аказалася, Сыцяпан Масльянік, па спэцыяльнасці работнік з будовы, быў амаль што на год без работы, а сямейныя яго адносіны асабліва цікавеў сталі вельмі натужанымі. Зранку дня 7 г. мес. Масльянік, з гора ад такога свайго становішча, задушыў жонку, матку жонкі, сястру і брата яе, а нарасці і адняў жыцьцё самому сабе.

У лісьце, які пакінуў гэты душагуб, піша ён між іншым, што на гэткі загубны шаг папхнула яго недастача заработка і подлае ажоджанье з ім радні яго жонкі як і яе самой.

Скасаванье сэрвітуаў.

Прэзыдэнт Рэспублікі падпісаў распараджэнне аб скасаванні сэрвітуаў на землях быўшага расейскага імперыі. Гэтае распаражэнне пакажыцца сліжэйшымі днімі ў Дненіку Уставаў.

Што дзеецца ў съвеце?

Сэзыў літоўскага Сойму.

З Коўна пішуць, што неспадзянка для тутэйшых палітычных кругоў Ковенскі ўрад адлажыў на неабмежаваны час скліканье літоўскага Сойму. Зроблена гэтае адлажэнне праці пастановы констытуцый і трактуеца, як другое ў чарзе пасяганье на дзяржаўны лад.

Паўстаньне ў Партугалії.

З Лёндана паведамляюць, што паводле афіцыяльнага паведамлення з Лісбона дзеянасць паўстанцаў абымае цяпер толькі места Опорна, Філіпіра і Кагейра, дзе паўстанцы расстрацілі большасць сваіх павадыроў (апошняя засталіся арыштаванымі) і цяпер маюць перад сабой досьць важную небяспечку.

Але як паведамляе карэспандэнт „Daily Mail“ (анг. газ.), паўстанцы на чале з ген. Суза Д'яза зьяўляюцца панамі палажэння на поўночным куску рэчкі Дуро і карыстаюцца бомбардыроўцамі, урадаваюць войска. Лучшыя паміж паўночнай і паўднёвой частынамі Партугаліі ўесьць час астасцца перарванай.

Паводле вестак чынешкі газ. „Neue Freie Presse“ паміж урадавым войскам а паўстанцамі вядзецца барацьба. У гэту барацьбу зачягнулася і цяжкая артылерыя. Стралялі з гарматаў, забіта 60 асобаў і некалькі сотак ранена. Таксама і ў Опорта далей вядзецца барацьба. Шмат прыватных дамоў пашчаны.

З Мадрыду паведамляюць, што ў Лізбоне арыштавана і інтэрнавана (засаджана) ў крэпасці Мон-Санто 150 палітыкаў і дзеяльнікаў. Паводле „Daily Mail“ у Лізбоне началася рэвалюцыя, да якой прылучыліся маркі, паліцыя, рэспубліканская гвардия і аддзелы пехаты.

Мініstry спраўаў замежных і ўнутраных засталіся арыштаванымі. У часе забурэння ў сталіцы 7 асобаў было забіта а 20 ранена. Рэвалюцыяністы круціцца на вуліцах, вядучы прамовы за справу рэспубліканскага ладу і за канстытуцію. Адзін з венчных карабліў бомбардыруе места, адказваючы яму меставым батарэям.

Адчыненне брытанскага парламэнту. Тронавая прамова карала Рыгора V.

8 г. лютага брытанскі кароль Рыгор У меў цэрымонію адчынення III-й сесіі брытанскага парламэнту. На цэрамоніі адчынення палаты былі прысутнымі: каралева Марыя, князь Валій і асобы з каралеўскага дома. Вядучы прамову са ступнёй трону, як і ў Палаце Лёрдаў, дзе сабраліся таксама лёрды палаты гмін і міністры, кароль Рыгор ахарактрыраваў на пачатку факт уваходу Нямеччыны да Лігі Народаў і прызнанье ей заўсёднага месца ў Радзе Лігі, як і ўзмацненне аўторытэту самой Лігі.

Пераходзічы да агавораў палітыкі звароту на міжнародных адносінаў кароль прызнаў умову, якую датыкаецца скасаваньня між саюзникамі ваеннаі кантролі ў Нямеччыне і паручэння гэтай контролі Лізе Народаў, за карысну ў справе реалізацыі палітыкі нармальных міжнародных адносінаў.

Аб палажэнні ў Кітаі кароль сказаў: з прычыны выпадкаў якія здарыліся ў Ганкоў і ў некалькі іншых кітайскіх местах, мой урад прымушаны быў выслаць досьць значны лік войска з метай абароны жыцьця маіх брытанскіх і індыйскіх грамадзян проці атакаў і варужонага нападання на таўпу, аднак я не меней жадаю супакойнага канчатку труднасці, якая зъявілася ў апошнім часе ў адносінах да Кітая.

НАВІНЫ

— Агульная зборка Віленскага Гуртка Інстытуту. У панядзелак 7-га лютага адбылася агульная зборка Віленскага Гуртка Інстытуту, на якой паміж іншымі адбыліся перавыбары ўраду. У склад новага ўраду выбраны: старш. гр. Зянюк, с. кр. гр. А. Стэпавіч і скарбнік гр. Яціна, у заступнікі: Г. Карузянка, Я. Шутовіч, Ермаковіч і Шутавічанка.

— Адчыненне памешканья Інстытуту. У піздзелю 3-га лютага а 7 г. вечера адбылося ўразыстае адчыненне новай кватэры Беларускага Інстытуту Гасп. і Культ. (Завальнія 6).

Праграма: хор пад кіраўніцтвам А. Стэпавіча, съчевы солё і дэкламацыя. Пасля распачаліся ад лівоніх танцы, якія трывалі аж да раніцы. На адтыченіі таксама былі дэлегаты ад правінціяльных гурткоў, якія прыехалі на сабральце дэлегату Віленскага Аддзелу Інст.

— Рэвізія Гуртка Т-ва Бел. Школы. Надовяды паліцыя зрабіла рэвізію ў Новасівецкім Гуртку Т-ва Бел. Школ. Паліцыя забрала пратаколы, усе дакументы і грошы, а таксама арыштавала сэкрэтара гр. Халько.

Да нас пішуць.

Ваўкавыск.

Ваўкавыск—маленькае павятовае места з пераважнай большасцю жыдоўскага жыхарства. У самым цэнтры, дык яшчэ як колечы, а што на краёх, дык ёсьць вясковыя домікі і вулічки.

Да дэвёх станцыяў падходзіць 5 калеяў. Гэта вялікія каляёвы вузел, які даўней адзначаўся надта шырокім рухам, але цяпер, дык сталася зусім нешта іншае. Даўжынага руху і зборыска вагонаў на прыкметы, толькі „kolejowscy“, дык, пэўна, стала лічыць больш, чым перад вайною. Праўда, лічыць іх не здарылася, але так на вока, дык сутракаючы часы. Гэта можа дзеля таго, што ад аўтамашыннага руху—калеўнага служачыя маюць больш вольнага часу, дык і выпаўняюць свае службовыя абавязкі гутаркоў на вакзале.

Ёсьць у Ваўкавыску нешта дэльце цагельні, якія працујуць блага і адна чугунная ліцейня, дзе вырабляюцца січкарні і другія чугунныя рэчы.

З памяткаў мінуўшчыны захаваліся дагэтуль, непадалёку ад места, дэльце горкі, якія называюцца швэдзкімі, дзеля таго, што яны насыпаны, як разказваюць, шапкамі швэдзкіх салдатай для абароны ў часе швэдзкіх войнаў.

Ну, пры ўсім гэтым, разумееца, ёсьць дэльце турмы: адна з белым наўкола, а другая з чырвоными мурам, на адной Касцюшоўскай вуліцы. Гэтыя два гмахі, таксама належачы да памяткаў мінуўшчыны, але яны прыдаліся і да сучасніці, як то што швэдзкі горы, якія без патрэбнасці абрастаюць травою ды адзначаюцца сънегам.

Неяк здарылася мне бачыць: людзі, якія глядзячы на будні дзень, праста натоўпам так і валаць у напрамку царквы. Гэта зацікаўіла мяне: думаю моі фэст ці што? Аж-но, калі я прыгледзеўся ляпей, дык угледзеў, што людзі съпяшаюцца да турмаў на розных спрэвам, каб пабачыцца ці падаць свяяком штоколечы з яданіні.

Польскія прадстаўленыні для Панакаў.

Пад гэтым загалоўкам трэба разумець тое, што калі ладзяцца польскія прадстаўленыні ў нас на Беларусі, то яны ніякага знатэння ня маюць для нашага сялянства. На польскія прадстаўленыні нашы сяляне бадай зусім ня ходзяць, бо з іх ніяма ніякай карысці. Дзеля таго, што наш селянін на ёве не бачыць гэтае абрыйлае жыцьцё панскае, польскія аристакраты, абларнікі і чыноўнікі.

Калі-ж бывае прадстаўляеца жыцьцё сялян, то выключна польскіх, якіх абычаі і звычай зусім нічога супольнага ня маюць з нашымі. Часта прадстаўляюць жыцьцё мазураў, горалёў (gorali) то тым больш некарысна, бо мовы іх немагчыма зразумець нашым сялянам. Ніхай беларускі інтэлігент глядзіць на гэтыя прадстаўленыні, то ён ведае, што гэта не на мейсцы і рэжя яго эстэтычнае пачуццё. Ды вось дзіўна, чаму селянін-земляроб ня хоча хадзіць на польскія прадстаўленыні? Моі тумы, што трэба за білет плаціць? Не, і селянін ужо зразумеў, што гэта не намейсцы, ён з прыемнасцю будзе слухаць песень, глядзіць на сцэну беларускую, бо тут адбываецца ў роднай зразмелай мове, і што адтвараецца жыцьцё беднай працавітай масы з яго дадатнімі і адеменнымі старонамі. Селянін наш зразумеў і адчуў патрэбу жадаць усёды роднага слова.

За апошнія гады беларускі селянін вельмі асьведаміўся і вычуў патрэбу ўсёды мець свае

— Адведзіны арыштаваных паслоў на Лукішках. Надовічы ўлады дазволілі жонкам аршаваных паслоў пабачыцца з мужамі. Адведзіны могуць трываць ня больш 5 мінут у прысутнасці вастрожных уладаў. Паслы, таксама як і кожны іншы арыштаваны, маюць права пісаць лісты да радні або іншым асобам, але не часцей, як раз у месяцы.

— Беларускі Коопэратыўны Банк функцыонуе. Ни глядзячы на арышты сярод павадыроў Беларускага Коопэратыўнага Банку, банк ня спыніў сваёй дзейнасці і вядзець далей працу.

— Міністар асьветы ў Беларускай Гімназіі. Надовічы, будучы ў Вільні міністар асьветы адведаў Беларускую Гімназію. Візітатцы трывала калі ½ гадзіны. Міністар прышоў па 2-х клясах, быў на лекцыі Закону Божага і выслушалі аднін беларускі вершы.

У сувязі з візітатцамі ходзяць чуткі, што улады хоць у адну Белар. Гімназію перарабіць на свой лад і быццам даць ей права.

— Забастоўка Надовічы віленскія рукаўчнікі, працујуць ў 25 варстатах аўгустыціл забастоўку з прычыны эканамічных варункаў.

Агулам страйкуе больш 200 працаўнікоў.

роднае слова, як у касьцеле, прыка. Барадзеніцкая паraphвія Браслаўскага павету, у царкве, тэатрах, установах і г. д.

Дзеля прыкладу можна ўзяць некалькі польскіх прадстаўленняў, якія адбыліся падчас Калядніх Святак, як у Ёдах Браслаўскага пав. прадстаўленне ладжанае стражай пажарніцкай у Барадзеніцах і др.

Што-ж аказалася, хто быў на такіх вечарынах? Вучыцялі польскія, вонты, сышчыкі і інш., а з сялян, нябoльшара асабаў.

Калі-ж ладзіцца дзе прадстаўленны беларускія, то туды за вёрст 15-ць з'яжджаюцца Беларусы інтэлігэнцыя і сяляне. Заўсёды бываюць перапоўнены бітком салі, аб чым часта пішацца ў карэспандэнцыях.

Дзеля гэтага ясна, што беларускі тэатр мае вялікае значэнне для нас ува ўсіх галінах нашага жыцця. Дык жадайма і стараймася, каб ня было такога кутка на Беларусі, дзе не ладзіліся беларускія прадстаўленні, а мазурскія тэатры каб туды перабраліся, адкуль прышли да нас!

M. Пецюковіч.

3 тутэйшага жыцця.

(Лыскава, Ваўкавыскі павет).

Паміж вёскаю Верашчакі і абларнічкай Сукачовай паўсталі спрэчка за кавалак выгану. Справа ў тым, што сяляне лічачы гэтую частку выгану прыналежную да вёскі поўна-

ўладна і самастойна карысталіся ёю, пасучы сваю скаціну, што не падабалася абларнічцы Сукачовай, якая мела прэтэнзіі да гэтага выгану.

На самаперш па загаду Сукачовай, праўдайве яе камісара Даынгелеўскага, — слугі Сукачовай пробавалі неяк уласнымі сіламі спрапада з сялянамі, але гэта не ўдалося. Реч зразумелая, што ў гэтакім выпадку трэ' было б звярнуцца ў суд, але панская „пыха“ робіцца сваё, пашто суд калі паліцыя на яе наслугах?

Як па камандзе, (бо такі па камандзе), увесь паліцейскі пастарунак надзвіх параконных фурманках, а гэтак сама і ўся дворня згуртаваўшыся разам зрабілі аблаву, каб заганць у хлеў сялянскую скаціну, якую па тым трэ' было б выкупляць у пана абларніка. Калі гэтак дык і сяляне ўсею вёскю вышлі таксама на свой уласны ратунак.

Безбаронныя сяляне многа ўцярпелі ад пансіх слугаў, але найболей дазваў адзін чалавек, які быў на т пакалечаны.

Справа пайшла ў суд і да гэтых часоў аж з 1923 года суд неяк спрытна ахіляўся, але настаў час расправы, бо галоўных спраўцаў Паўловіча і Станчыка (якія служаць ужо ў іншых паноў) ды цяпер ужо звольнены быўшы заступнік каманданта Міцюковіча — пасадзілі за краты, а пан Даынгелеўскі, які заварні гэтую капушку, якія нічога небывала пажывае на вольнасці.

Гэтае з'явішча, ясна съведчыць, што слугі панам патрэбныя толькі дзеля таго, каб яны

(слугі) трymalі паноў на съвезді, а калі слуге якое нашчасце, дык пана гэта зусім не цікавіць.

Пішу гэта дзеля таго, каб гэтакое прыкрайе здарэнне не магло стацца з кім іншым. Трэба паном служыць гэтак, як яны аплачваюць.

Бачыце, панам яшчэ аж дагэтуль съняцца чароўныя сны аб мілагріях іх серцу паничыне, калі чалавек быў іх уласнасцю.

Платі.

НАШАЯ ПОШТА.

Галіне Алесю: Ваш пераклад для газеты будзе завялікі. Вельмі ахвотна будзем друкарні сцэнічныя творы (пажадана вясёлы камеды), але каб занялі ня больш як 10 нумароў газеты. Газету пасылаць будзем, калі прышилі меней 1 зл. ў месяц.

Міхасю Пілюціну: Ваш верш крыху заслабы.

Пятрусю Трыпудкаму: Аб настроях напісалі трохі замала. Газету пасылаем ўесь час, прысылайце падпіску.

Язэпу Гілю: Праграму, інструкцыю і газету паслалі.

Мікалаю Макоўчыку, Улад. Станчыку, А. К. Чурыло, Гілю Я., Івану Дурэйко, Сідаровічу Тодару Тарасевічу, Мікалаю Саку, Ануфраму Рашэтніку — газету пасылаем.

Дасталі ад:

Кіселя Тамаша 3 зл. 20 гр.

М. Курэйкі, Пётры Даешковіча — па 2 зл.

Міхася Горына, А. Хаўтурэвіча, Мікалая Дзяміды, М. Ігольніка, Б. Палянскага, В. Пяяна, С. Рагача, Б. Шыркевіча, А. Лявончыка, М. Куліны — па 1 зл.

Куток съмеху і сатыры.

3 падслуханых гутарак.

— Якая рожніца паміж тэатрам „Kakadu“ і „Białoruska Chatka w Wilnie!“...

— А тая, што „Kakadu“ праводзіць ігру артыстычных мініацюр, а „Chatka“ — „grę świetlno-kolorową“...

— Не, паночку! Гэта-ж занадта проста!...

— Ну дык тады інакш: „Kakadu“ ёсьць прадпрыемствам артыстаў, а „Białoruska Chatka w Wilnie“ прадпрыемства дэфэнзывы.

— І гэта, паночку, кожнаму і бяз вас ведама!...

— Ну дык больш я і не разумею!...

— А рожніца тая, даражэнькі, што у „Kakadu“ артысты страцілі капітал на арганізацыю свайго тэатру і цяперака стараюцца вярнуць яго, а ў „Chatce“ Паўлюкевіч без капітalu спэкулюе беларускім імям і набівае сваю кішаню...

Малая Пстрычка.

Беларускія

Коопэратыуна-Гандлёвыя Курсы.

Беларускі Інстытут Гаспадаркі і Культуры атрымаў дазвол на Беларускія Коопэратыуна-Гандлёвыя Курсы ў Вільні.

Курсы маюць распачацца калі 21-га лютага с. г.

Усіх кандыдатаў, якія падалі ўжо заявы некалькі месяцаў таму назад, і якія хочуць быць заілчаны ў слухачы курсаў, просім пеадкладна прыслаць дадатковую заяву па адрасу: Wilno, Zawalna 6 т. 5. Бел. Інст. Гасп. і Культ.

Пры Курсах мае быць поўны інтэрнат, пэўныя лік зусім незаможных слухачоў будзе звольнены ад платы за навуку і ад платы за інтэрнат.

A. Більдзюковіч

Дырэктар Курсаў.

ТАВАРЫСТВА „ПАГОНЯ“

СКЛАД ПАПЕРЫ, КІЖАК І ПІСЬМЕННЫХ ПРИЛАДАУ.

Кнігарня Т-ва „Пагоня“ высылае на вёску ўсім кліентам кніжкі, календары, пісьменныя прылады пасыльня атрыманыя з пошты высланых пераказам грошай.

Цэны найніжэйшыя. Усе заказы выпяўняюцца сумленна, хутка і акуратна.

АДРЭС: Wilno, ulica Zawalna № 7.
Вільня, Завальная в. № 7.

Кнігарня Т-ва „ПАГОНЯ“.